

Mieliśmy jechać dużo wcześniej, bo w połowie września, ale jaka była pogoda każdy widział i niestety musieliśmy przesunąć termin.

Wcześniej trzeba było przygotować rowery, żeby nie było niespodzianek.

W pobliżu Karolewa leży wieś Wopławki. Jest to miejscowość o bardzo bogatej historii, sięgającej czasów „epoki żelaza”. Jej nazwa pochodzi z języka staropruskiego. *Wopelauken* oznaczało pole Wopego /pruskie imię/.

Swoją podróż rozpoczęliśmy właśnie tam, a konkretnie na Kaplicznym Wzgórzu, gdzie w dawnych czasach było grodzisko pogańskich Bartów, a w XIX w. została postawiona kaplica cmentarna ówczesnych właścicieli majątku. Dziś po wspaniałej i bogato wyposażonej kaplicy pozostały tylko ruiny... .

Nie jest łatwo tam dotrzeć ...

...ale widok robi wrażenie. Idealna sceneria do kręcenia horrorów.

Szkoda tylko, że bezmyślność ludzi i brak poszanowania dla tego co inne doprowadziły tę piękną budowlę do opłakanego stanu. Niestety, podobnych

miejsc na Warmii i Mazurach są tysiące.

Z Góry Kaplicznej udaliśmy się na pole bitwy pod Wopławkami, gdzie młodzież wysłuchała historii o jej przyczynach i przebiegu. Była to jedna z największych bitew średniowiecza w środkowej Europie.

Ciągle jeszcze unosi się tu atmosfera walki, słychać bitewny zgiełk i czuć zapach krwi...

Niektórzy to naprawdę mają szczęście...

Wystarczyło grzebnąć nogą kilka razy i można było znaleźć takie oto przedmioty... .

Chyba nie ma wątpliwości, że ten mieczyk należał kiedyś do jednego z walczących...

„Zahaczyliśmy”
również o Czerniki,
gdzie młodzież
usłyszała krótką
historię wsi i legendy
z nią związane...

... a po tym zwiedziliśmy
kompleks hotelowo-
rekreacyjny „Księżycowy
Dworek”.

Nie obeszło się oczywiście bez
zwiedzania części terenów „Wilczego
Szańca”.

I tu również
przedstawiona została
odrobina historii tego
ponurego miejsca. Tylko
odrobina, gdyż już się

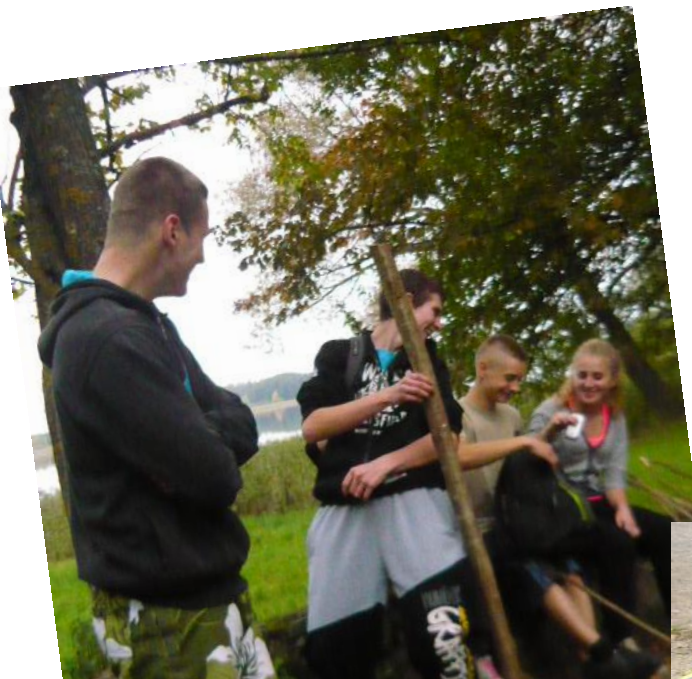
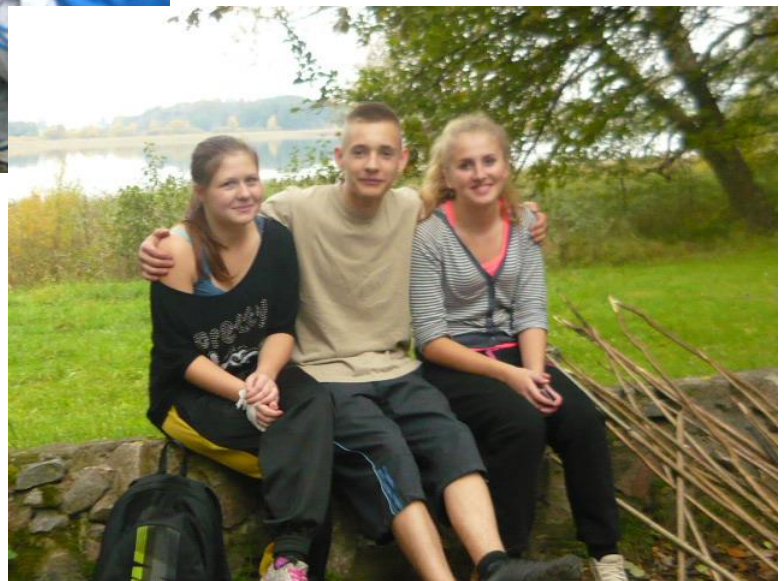

ściemniało, a my musieliśmy jeszcze zrobić ognisko.

Gdy jedni rozpalali ognisko, ci bardziej obrotni rozpalali serca niewiast...

A kiedy już wszyscy zjedli kolację i zrobili sobie zdjęcia na słynnym „czarcim kamieniu” , pognaliśmy dalej przez pola i lasy do swojego pięknego, ukochanego internatu.

Jednak wszędzie dobrze, ale w internacie najlepiej...

A. Sienkiewicz